Ч. 31. Пятниця 23 (10) лютого 1912. Рік XXII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
**РЕДАКЦИЯ** і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
**ПИСЬМА** приймають ся лиш франковані.
**РУКОПИСИ** звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
**РЕКЛЯМАЦИЇ** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата у Львові** в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Справи парляментарні.— Два нові міністри.— Хорватско босаньскі демонстрациї. — З далекого Сходу.*

Найблизше засідане палати послів відбуде ся дня 5 марта, а на порядок дневний прийдуть звіти дорожнъвої комісиї і перше читане войскових предложень. Се перше читане потревае може тиждень. Войскові предложеня будуть по части приділені комісиї войсковій, а по части судовій. Що до предложень урядничих настають компліканиї. Уряднича комісия виготовила самостійний звіт, однак его перше читане не прийде ще на дневний порядок. Імовірно найде президия такий вихід, що наперед відбуде ся коротке читане правительственних пропозиций, почім відбуде ся друге читане над звітом комісий. Тому, що войскові та урядничі справи не дають достаточного материялу для нарад палати, мусять инші комісиї приспішити свої праці. Парляментарні круги мають намір вести наради до 29 марта, почім наступлять Великодні ферії аж до половини цьвітня.

Іменоване Ексц. др. Біліньского спільним міністром скарбу стрітило в цілій пресі австрийскій без ріжниці поглядів партийних і національних велику симпатию, бо всї знають і уміють оцінити великі здібности і політичний такт сего безперечно вельми здібного мужа державного. Та й руска преса не позістала позаду. „Руслан“ так характеризує нового спільного міністра скарбу:

Др. Л. Біліньский був уже двічи австрийским міністром скарбу, а тепер предсідателем польского Кола, а давнійше був він також в делеґациї референтом окупацийного кредиту (босаньского буджету) і жив в приязних взаєминах з пок. спільним міністром скарбу Б. Калляйом, під котрого управою оставала Босна і Герцеґовина.

Др. Л. Біліньский відомий яко визначний державник і політик незвичайної обачности, але й великої розваги і основного знаня політичних відносин а також відносин Босни й Герцеґовини. Він є автором начерку язикового закона для всїх австрийских країв, уложеного вельми предметово, одначе начерку сего не вніс свого часу в посольскій палаті задля опору ґрупи дра Козловского.

Іменоване дра Л. Біліньского спільним міністром скарбу буде неперечно вельми прихильно повитане в Босні й Герцоґовині і можна сподівати ся, що діло розпочате так сьвітло пок. Калляйом поведе др. Біліньский дальше і доведе там до рівноправности поселених там народів і до втихомиреня обох країв та їх процвиту і що також заопікує ся поселеними там Русинами та подбає про їх культурні потреби Бажаємо отже новому міністрови як найкрасших успіхів.

Урядова „Wien. Ztg“. оголосила слідуюче відручне письмо цісарске: Дорогий ґрафе Берхтольде! Іменую Вас міністром мого Дому і заграничних справ і поручаю Вам предсідательство в спільній міністерияльній раді. Відень, дня 17. лютого 1912. *Франц Йосиф* в. р., *Буриян* в. р.“. Рівночасно опубліковано іменоване ґр. Берхтольда в угорскій урядовій часописи

Леопольд ґр. Берхтольд походить з моравско-німецкої родини піднесеної до шляхоцкої родини в 1616 р. Австрийске баронівство одержав его рід в 1633 р. а титул ґрафский в 1673 роцї. В 1751 р. ґр. Берхтольди придбали угорский індіґенат.

Теперішний міністер уродив ся дня 18 цьвітня 1863 р. у Відни. Урядничу кариєру розпочав яко концептовий практикант моравского намістництва в 1887 р. До служби в міністерстві покликано его в 1893 р. В падолисті 1894 р. зложив він дипльоматичний іспит і вже кілька тижднів пізнійше обняв становище безплатного аташе посольства з титулом леґацийного секретара при амбасаді в Парижи. У вересни 1895 р. став дійстним секретарем, а в лютім 1899 р. перенесений до льондоньскої амбасади осягнув титул леґацийного радника. В цьвітни 1902 р. іменовано ґр. Берхтольда леґацийним радником першої, а рік пізнійше

9)

## З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

### Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшица, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Про „заказане місто“ аж до початку сего століття майже нічого не знало ся. Аж коли сполучені европейскі войска заняли були Пекін, перестало було й заказане місто бути бодай з поверхности загадочним. Але цілу его загадочність розпізнав був найліпше свого часу секретар посольства Сполучених Держав в Пекінї, Сер Вельс Вільямс. Єму удало ся було позискати довіре кількох високо поставлених Хінців і від них довідав ся він неодного, що опісля описав докладно, а що в слідуючім наводимо.

Заказане місто називає ся по хіньски Це-Кін-Чінґ. Мури сего міста, положеного в самім осередку, не суть так міцні і високі, як мури цілого міста; они вкриті жовтою блискучою цеглою і їх стерегли за давнїйших цісарів численні відділи щитоносців, лучників і иншого войска, котре вже перестаріло ся і котрого нині вже нема. Замість того старосьвітского войска, розміщено тут сильний відділ войска вниобразуваного вже на европейский лад. Місто се обведене довкола глубоким і широким окопом. До сеї цісарскої резиденциї можна зайти двома брамами: з котрих одна виходить на схід і називає ся „Тунґ Гва“, а друга виходить на захід і має назву „Сі Гва“. На кождім розї муру сего міста і над кождою брамою єсть велика башта для войска, що стереже цісарскої резиденциї. Середина міста єсть розділена двома мурами, що йдуть з півночи на полудне на три части, а все то єсть переповнене всїлякими підсінями і галями, які своєю архітектурою і своїм розложенєм належать до найдивнійших будівель в цілій Хінї.

Єсть ще брама від полудня, що називає ся „Веі Ман“ і четверта брама від півночи „Цеін Ман“. Обі ті брами віддалені одна від другої на пів милї, а ціла тота віддаль єсть обсаджена войском. Брамою „Ву-кан“ входить ся до середного відділу, в котрім знаходять ся цісарскі палати. Ся брама призначена лиш для цісаря і за кождий раз, коли він нею переходить, дзвонить дзвін на вежі над тою брамою. Сеї брами стереже божок війни. Коли его войско вертає з тріумфом, то бубнить і веде тут попри него военних плінників. Тут роздає цісар дарунки своїм ленникам і послам і тут відбуває ся також славна церемонія „котау“ або чолобитня: всї покланяють ся тут цісареви три рази в той спосіб, що падуть на коліна і спершись руками, бють за кождий раз тричи головою об землю.

Коли перейти через сю браму, переходить ся через малу річку, на котрій єсть аж пять мостів украшених богато всїлякими різьбами і входить ся на велике подвіре. Відтак приходить ще инша брама, звана Таі-го Ман“, котра веде на друге подвіре, виложене марморовими плитами і обведене підсїнями. В однім місци сего подвіря стоїть будинок, званий „Таі-го Тіен“, що значить „величава сьвітлиця мира“. Єсть то справді величавий будинок з мармору 100 стіп високий і стоїть на терасї, яка пiднимає ся на 20 стіп понад землю. Пять рядів сходів з балюстрадами і різьбами веде до того будинку і пять брам виходить на найблизші забудованя. Єсть то велика галя, що спочиває на 72 стовпах, довга яких 100 а широка 90 стіп з троном посеред неї. Тут уділяє цісар авдиенций в день нового року або в день своїх уродин та й при инших нагодах. Коло него стоїть дружина, зложена з яких 50 двораків, підчас коли инші так само великі достойники але ранґою вже низші стоять в долині на подвірю впорядковані точно після своєї ранґи. Коли їх закличуть, то они по порядку кидають ся на землю і роблять чолобитню.

Крім сеї галї є ще дві инші. Одна зве ся „Чунґ-го Тіен“ або „сьвітлиця мира осередка“ і має круглу кришу, що спочиває на стовпах уставлених в квадрат. Сюди заходить цісар,

другої катеґориї. В лютім 1903 р. перенесено его до Петербурга. Амбасадором в надневскій столици був тоді ґр. Еренталь, котрий окружив молодшого товариша особлившою симпатиєю і віщував єму сьвітлу кариєру. По двох роках служби на тім становищи переніс ся ґр. Берхтольд в стан розпорядимости. Повернув до Петербурга в 1906 р. як амбасадор, причім цісар надїлив его достоїньством тайного радника. Новий міністер справ заграничних відбувши школу під бл. п. ґр. Еренталем, знав очевидно всї его тайни політичні і духа его політики, отже нема сумніву, що буде ділати і поступати дальше в дусї свого попередника, котрий зискав собі симпатию і признане не лиш свого монарха але й всіх народів Австриї.

З Загребу доносять: Демонстрациї против Мадярів в Сараєві відбили ся голосним відгомоном і в Загребі. Під враженєм хибної чутки про смерть раненого студента в Сараєві тутешні студенти облягли рампу перед театром та не пускали публики, щоб на знак жалоби не йшла до театру. Дирекция театру відмовила жаданю, щоб відкликати представлене. Рівнож не удало ся студентам перепинити редуту та корсо. Іменем партиї права вислав п. Старчевич до соймового посла Мандіча в Сараєві телеґраму з подякою за вискази братерскої солідарности і стремлїня до з'єдиненя Босни, Хорватиї і Дальматиї. Тутешні дневники поконфіскoвано за острі статї против Мадярів та мадярского правительства.

Нинї знов доносять: З причини оногдашних подій розведено слїдство. Редуту маскову відкликано, як кажуть, добровільно а по правдї під напором демонстрантів, котрі уставились перед льокалем балевим і не допускали доїзду повозів. В льокали вибито кілька шиб і зранено каменем якусь паню. Щоби не допустити дальших авантур, комітет балевий зрезиґнував з відбутя редути. Серед публики настало з тої причини велике обурене. Характеристичне єсть, що серед публики відзивались голоси жадаючі, щоби комітет балевий відкликав ся до інтервенциї поліциї і жандармериї; тего однак не зроблено. Вечірне представлене в театрі відбуло ся спокійно, поліция не допустила демонстрантів.

З Мукдену доносять: Начальний вожд републиканів в Манджуриї повідомив дотеперішного ґен.-ґубернатора і команданта цісарских войск, що републиканн не будуть розпочинати ніяких кроків против тих міст і місцевостий, котрі вивісять пятибарвний стяг републиканьский.

Головний командант републиканьского войска зажадав від Чаґершуна зложеня власти грозячи, що в противнім случаю ужие сили. Серед населеня настало занепокоєне а в торговли застой. — Як зачувати, хіньска република віднесла ся вже до держав европейских о признане нової форми держави.

## Новинки.

Львів, 22 лютого 1912.

— **Доповняючий вибір посла** на сойм краєвий з жидачівского округа виборчого з сїльских громад відбуде ся дня 1 цьвітня с. р. Речинець правиборів по громадах визначить ц. к. Старство. Мандат сей опорожнив ся по о. Сенику котрий зрезиґнував з посольства.

— **Львівска філїя Тов-а „Просьвіти“** уладжує II просьвітно-економічний курс в Винниках, який вічне ся 7 марта і буде тревати 6 тажнїв. Зголошуватись треба до Видїлу читальнї „Просьвіта в Винниках, на руки голови нотаря п. Володимира Левицкого. Програму курсу оголосить ся пізнїйше. За Видїл: др. Е. Озаркевич, голова. Грицъ Микетей, секретар. Вол. Левицкий, голова читальнї в Винниках.

— **Звичайні IX загальні збори філії товариства „Просьвіта“** у Львові відбудуть ся ві второк дня 5 марта 1912 о год. 9-ій рано в льокалї „Львівскої Руси“, Ринок ч 10 II пов. З отсим дневним порядком: 1) Отворене зборів. 2) Звіт дїяльности Видїлу. 3) Дискусия над звітом. 4) Звіт контрольної комісиї. 5) а) Вибір нового Видїлу, б) вибір контрольної комісиї 6) Внески і інтерпеляциї членів. 7) Реферат про просьвітний стан у львівскім повітї і про спосіб підвигненя его. На загальних зборах обовязково мусять явити ся голови і секретарі, та двох вибраних відпоручників кождої читальнї, а попри те повинні явити ся як найчисленнїйше всї члени Тов. „Просьвіта“ як з міста Львова так і з повіту. Кожда читальня дістане тими печатаний звіт з дїяльности філїї. Просить ся інтелїґенцию передовсім міста Львова як також з повіту, щоби приготовили ся з відповідними внесками, як належить повести на будуче просьвітно-орґанізацийну роботу, яка могла би принести як найбільші успіхи. За Видїл: др. Е. Озаркевич, голова. Грицъ Микетей, секретар.

— **З львівского „Сокола“.** Звичайно з весною сильнїйше зростає число нових пожарних філїй львівского „Сокола“ з огляду на небезпеку пожеж в лїтних місяцях. Так само і тепер наступив — як довідуємо ся — збільшений рух при закладаню нових філїй по селах і місточках. Доси мав львівский „Сокіл“ 744 пожарних філїй, з яких около 200 приняло назву „Січ“. — В салї львів. „Сокола“ закладає ся нове електричне осьвітлене, бо дотеперішне не відповідало потребам аматорскої сцени в тій салї — В сокільскім орґанї „Вісти з Запорожа“, який від року виходить з кінцем кождого місяця, звертає ся много бачности на купно площі коло стрийскої рогачки. Сею справою зацікавили ся і селяни і присилають численно свої датки по кілька корон.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Саля „Gwiazd-и“ ул. Францїшканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

В пятницю появить ся на сценї третий раз в трохи зміненій формі траґедия козацкої України В. Пачовского „Сонце Руїни“, до котрої музику злагодив ваш композитор др. С. Людкевич.

В суботу появить ся в друге у Львові опера Д. Січиньского „Роксоляна“, яка за першим разом здобула собі загальне признане.

В недїлю, як звичайно, дві вистави.

— **Кілько минає ся тютюну на рік?** Товариство некурців і противників пускання гроший з димом видало відозву, в котрій подає в числах, кілько то рік-річно минає ся тютюну в Европі. Показує ся, що найбільший процент припадає на Голяндию, іменно 34 кільоґрамів на одного курця. В північній Америцї виносить сей процент 21 кґ., а в Бельґії 15 кґ. В Австриї, Нїмеччинї, Данії, Швециї, Норвеґії, Канадї і Австралії виносить сей процент межи 10 до 15 кільоґрамів. В Франциї і Росиї виносить сей процент около 9 і пів кґ., а в Анґлії, Швайцариї, Італії, Ішпанії і Портуґалії по 6 кільоґрамів на одну особу річно.

---

щоби прочитувати молитви, уложені для якогось державного богослуженя. Друга сьвітлиця називає ся „Пао-го“ або „сьвітлиця певного мира“; она знаходить ся на високій марморовій терасі і має девять рядів стовпів. Тут розділяє цісар що три роки найвисші відзнаки і титули 150 і більше ученим за їх літературні заслуги. Тут гостить цісар також своїх свояків і найвисших достойників державних в день перед новим роком.

Перейшовши по сходах коритарем званим „Кіен Цінґ Ман“ приходить ся до „Кіен Цінґ Кунґ“ або до „палати небесної непорочности“. Єсть то саля нарад, в котрій цісар о 8 год. рано приймає своїх міністрів і залагоджує з ними справи державні. Сей будинок єсть найважнїйший зі всіх доси описаних. Крім сего чудового будинку єсть ще „палата спочинку землї“, будинок цісарского жіноцтва. Тут верховодить цісарева, перша жінка цісаря, знана під назвою „подруги неба“. До сего будинку не сьміє заходити нїякий мужчина анї Хінець анї чужинець, хиба лиш сам цісар. Довкола сего будинку стоять многі малі будинки, призначені для жіночої служби кождої з цісарских жінок.

До північного муру заказаного міста припирають цісарскі цьвітники, призначені для „палати спокою землї“. Сї городи суть украшені елеґантними павільонами і сьвятинями, тут знаходять ся численні водограї і ставки та перепливають канали а всюди видніють ся грядки повні прекрасних цьвітів. Вздовж двох більших ставків тягнуть ся два гаї а третий видніє ся поза великим водограєм і так збільшають красу сценериї.

На північ від палати цісарского жіноцтва знаходить ся „сьвітляця найвисшої гадки“, де приносять жертви Конфуциєви, основателеви хіньскої віри, і всїляким божкам. Недалеко звідси єсть „Вам юен-коч“ або цісарска бібліотека, в котрій знаходять ся всї найважнїйші дїла, які видала хіньска лїтература за 10.000 лїт. Чи справдї хіньска лїтература сягає так глубоких часів, се инше дїло, але Хінцї так кажуть і вірять в то. На північнім кінци східної части стоять численні палати, в котрих мешкають князї цісарского роду і їх родини.

В сїй части міста стоїть також „Фунґ-Сіен-Тіен“ або сьвятиня, в котрій цісар поминає своїх предків. Цісар і его родина відмавляють тут молитви перед таблицями, що уставлені тут на спомин померших. За кождий раз коли цісар першого дня в роцї виходить із своєї палати, або коли вертає до неї а так само і при всїх инших важнїйших пагодах, відмавляє він тут молитви.

Мур, який окружає цісарску палату, творить подовгастий прямокутник, що має більше менше шість миль в обемі; він єсть 20 стіп високий і має з кождого боку по одній брамі. Від полудневої брами, званої „брамою небесного спокою“, іде широка алея аж до великої площі, через котру не вільно їздити лиш треба пішки іти.

По правім боці алеї ще межи мурами єсть доріжка до брами, котрою виходить ся до сьвятинї званої Таї гіао або сьвятинї цісарских предків. Єсть то цїла збірка будинків, обведених муром, котрий має довкола три тисячі стіп. Побіч сьвятинї неба єсть то найсьвятїйше місце не лиш в заказанім містї але й в цїлім Пекінї і тут знаходять ся таблиці уставлені на спомин всїляких князів і заслужених офіцирів. Тут при кінци року молять ся члени цісарскої родини перед таблицями померших цісарів і цісаревих.

Через алею від сьвятинї іде ся до вівтаря богів краю і збіжа. Були то первістно Кау-Люнґ, міністер публичних робіт, що жив около 2.500 лїт перед Хр. і Гаічі, далекий свояк Кау-Люнґа. Тут складає цісар що року з весни і в осени жертву богам. Вівтар сей складає ся з двох поверхів, кождий на 5 стіп високий а горішний поверх має 58 квадратових стіп. Другого такого вівтаря нема в цїлій хіньскій державі.

На північ від марморового моста з девятьма каблуками, що переходить в поперек озера довгого більше як одну анґлійску милю в східнім парку або Сі-Люен, єсть остров, званий Кіунґ-Гватам, на котрім знаходить ся біла паґода. Коло неї стоїть вівтар на 4 стовпи високий а маючий в обемі 40 стіп, обведений муром зі сьвятинею присьвяченою якійсь женщинї Юєв Фі, котра перша відкрила шовківника. Що року складає їй цісарева жертву. Недалеко звідси знаходить ся плянтация морвових дерев, на котрих лїтом виводять ся шовківники. Недалеко звідси над північним берегом озера стоїть сьвятиня великої щасливости а коло неї позолочувана мідяна статуа Маітрева або будучий Будга 60 стіп високий зі 100 раменами. Всїх палат в заказанім містї єсть більше як двіста.

(Дальше буде).

— **Непоправний.** Мошко Штадлер, візник дорожкарский, літ 23, ледви що вчера вийшов з арешту, де відсидів три неділі, як вже пустив ся знов на розбої. Вчера вечером впав до готелю „під золотим медведем“, вліз до комнати, яку займала якась М. Раґан і хотів її обрабувати. Коли она наробила крику і прибігла служба готелева, Штадлер втік і небавком зайшов до шинку Шора, де казав дати собі 3 гальби пива. Коли єму не дали, він викликав таку авантуру, що господар і єго шваґрова мусіли втікати. Звідси пішов він до шинку Бредінґера і там хотів поколоти ножем білетера з кінематоґрафу Бельвю, але тут єго арештовано і віддано знов в руки поліциї.

— **Жертви американьских Русинів** на народні ціли. Руско-українські еміґранти з міста Сиракузи в удільній державі нюйоркскій прислали на руки Редакциї „Діла“ 670 корон на народні ціли а то: 500 кор. на „Рідну Школу“, 50 кор. на учит. семинарию в Коломиї, 120 кор. на закупно 24 квадр. метрів землї під український город у Львові. — На сю суму зложили ся: На „Рідну Школу“: Вечерниці в честь 100 літних роковин Маркіяна Шашкевича 120 кор.; Парастас в день вечерниць 50 кор., мироване того самого дня 40 кор., пушка в парохіяльній канцеляриї 60 кор., на весілю Михайла Ліщиньского складка 30 кор., заколядували члени „Січи“ і Читальні „Просьвіти“ 200 кор., разом 500 корон. — На приватну українську семинарию в Коломиї: Заколядували члени „Січи“ і Читальні „Просьвіти“ 40 кор., „Січ“ зі своєї каси 10 кор. На закупно 24 метрів квадратових землї у Львові, товариство українське „Січ“ зі своєї каси 120 кор. — Syracuse N. Y. 5 лютого 1912 р. — о. Ол. Пристай, Николай Крук, голова Читальні, Ф. Парибус, голова товариства „Січ“, Іван Шеремета, кошовий.

## Господарство, промисл і торговля.

— **Ветеринарийно-господарский курс в Косові** відбуде ся в Косові заходами косівскої філії „Сільского Господаря“ при помочи і підмозї Головного Виділу Товариства в днях 26, 27, 28, 29 лютого і 1 марта с. р. Ветеринарийну часть зволив обняти з рамени головного виділу п. Володимир Чубатий, міский ветер. лїкар в Дрогобичи, а з рамени косівскої філії п. Лукашевский, місцевий ветер. лікар. Проґрама: І. Часть ветеринарийна: 1) Плекане зьвірят домашних, 2) Хороби зьвірят домашних в наслідок злого плеканя і їх лїчене, 3) Хороби заразливі з примінєнєм закона — з демонстрациями заразків, 4) Поміч в наглих випадках з демонстрациями на живих зьвірятах, 5) Купно зьвірят домашних на торзї з демонстрациями на живих зьвірятах, 6) О хоробах зьвірят, при котрих можна купно уневажнити або жадати відшкодованя, 7) Розпізнане віку у зьвірят домашних з демонстрациями. Б) п. Лукашевский: 1) Поліжництво домашних зьвірят, 2) Найважнїйші постанови ветеринарийного закона і їх примінене. II. Часть загально-господарска: 1) інспектор господарсва головного виділу п. Горегледь про штучні погної і управу рілї, 2) інспектор садівництва головного виділу п. Кучера: про садівництво і огородництво, 3) п. Стефан Фостяк: про асекурацию худоби, 4) п. Роман Ґіжовский: про сільску кооперацию. Виклади ветеринарийні буде супроводжатись демонстрациями на фантомах і на живих зьвірятах. До участи в сім для практичного господарского образованя так важнім курсі належить зголошувати ся на адресу головної філії п. Ст. Фостяка в Косові, котрий приймає також устні зголошеня і уділяє устних інформаций що дня від год. 1—2 по полудни в канцеляриї філії, що містить ся в читальни „Просьвіти“ на Монастириску коло церкви. Доокoличних членів товариства взиває ся, щоби взяли в курсі як найчисленнїйшу участь. З президиї краєвого товариства господарского „Сільский Господар“ у Львові.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** у Львові оголошує в „Ґазеті Львівскій“ і „Czasopism-i techniczn-ім“ роздане достави і монтоване бляшаної конструкциї мостової в кільом. 470·256 шляху зелїзн. Львів-Підволочиска. Оферти належить вносити найдальше дня 5 марта 1912 до 12 год. в полудни.

Загальні і поодинокі услівя достави можна переглянути у відділї для удержаня і будови зелїзн. в будинку ц. к. Дирекциї зелїзн. державн. у Львові, де також можна дістати формулярі на оферти.

## Телеґрами.

**Відень** 22 лютого. Нинї перед полуднем заприсяг Цїсар спільного міністра скарбу дра Білїньского.

**Петербург** 22 лютого. Міністер скарбу предложив думі проєкт закона вводячого окремий податок войсковий від осіб, увільнених від обовязку служби войскової.

**Константинополь** 22 лютого. Міністерство маринарки уложило проґраму фльотову, обнимаючу будову 20 воєнних кораблїв.

**Монастир** 22 лютого. З Кічева доносять, що внаслїдок вибуху бомби перший поверх конаку зовсім знищений. По вибуху прийшло до борби межи болгарским а турецким населенєм. Двох Болгарів убито, 14 тяжко ранено.

**Кіяхта** 22 лютого. Дня 19 с. м. признано місто Урґу за столицю Монґолії. Правительство монґольске бере мито від хіньских товарів. Тутешні Хінці з радостию повитали проголошене републики в Хіні. Улицї міста Каймаджан украшено новими пятибарвними стягами.

**Харбін** 22 лютого. Командант залоги в Фудзядяні одержав від команданта 23. дивізиї приказ обходити ся з ініциаторами замахів на місто Фудзядян і з иншими аґітаторами як з бунтівниками і розбишаками. Арештовано богато осіб і многі з них мають бути страчені.

## Надіслане.



## Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

## Курс львівский.

| Дня 21-го лютого 1912. | Платять К с | Жадають К с. |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | | |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . | 700·— | 708·— |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | 442·— | 448·— |
| Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . . | 542·— | 550·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку | 480·— | 490·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 5 прц. преміов. . . | 109·70 | —.— |
| Банку гіпотечного $4^{1}/_{2}$ прц. . . | 98·60 | 99·30 |
| $4^{1}/_{2}$% листи заст. Банку краєв. . | 98·70 | 99·40 |
| 4% листи застав. Банку краєв. . | 92·10 | 92·80 |
| Листи застав. Тов. кред. 4 прц. . | 97·— | —·— |
| „ „ 4% льос в $41^{1}/_{2}$ літ. | —·— | —·— |
| „ „ 4% льос. в 56 літ. | 91·70 | 92·50 |
| **III. Обліґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні галицк. . . . . | 98·30 | 99·— |
| Обліґи ком. Банку кр. 5% II. ем. | —·— | —·— |
| „ „ „ „ $4^{1}/_{2}$%. . | 98·30 | 99·— |
| Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К. | 90·20 | 90·90 |
| Позичка краєв. з 1873 р. по 6% | —·— | —·— |
| „ „ 4% по 200 К . | 92·— | 92·70 |
| „ м. Львова 4% по 200 К . | 91·50 | 92·20 |
| **IV. Льоси.** (Курс віденський) | | |
| Австрийскі черв. хреста | 66·— | 72·— |
| Угорскі черв. хреста | 45·15 | 51·15 |
| Італїянь. черв. хр. 25 фр. | —·— | —·— |
| Архік. Рудольфа 20 К. . | 79·— | 85·— |
| Базиліка 10 К | 35·15 | 39·15 |
| Йошіф 4 К | 8·25 | 9·50 |
| Сербскі табакові 10 фр. | 9·50 | 11·— |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цісарский . . . . . . | 11·36 | 11·46 |
| Рубель паперовий . . . . . . | 2·52 | 2·54 |
| 100 марок нїмецких . . . . . | 117·50 | 117·90 |
| Доляр американьский . . . . . | 4·80 | 5·— |

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

# Містове бюро

за

# Ц. К. зелізниць держав.

## у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

**Білети складані** комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

---

**Білети складані** в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

---

**Білети** картонові, звичайні, до всіх станций в краю і за границею.

---

**Асиґнати**

на місця в спальних ваґонах.

---

**Продаж всяких розкладів їзди і провідників.**

---

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої станциї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

---

**Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.**

В друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).